

**Patrick Spencer
Johnson**

DKK

dyskusyjny klub książki

Kto zabrał mój ser? Opowieść dla młodzieży

Wydawnictwo Studio EMKA
Warszawa 2015

Ludzie na całym świecie często wyrażają żal, że nie zapoznali się z opowieścią o serze, gdy byli nastolatkami. Są przekonani, że gdyby przeczytali ją wówczas, uczyniłoby to ich życie łatwiejszym.

Z opisu wydawcy

Czytając rano, poprawiłam sobie humor i wciąż wracam do niej myślami.

Użytkownik Bijuela.com, ksiazkapsychologiczna.blogspot.com

Opis

Bohaterami książki „Kto zabrał mój ser?” są dwie myszy – Nos i Pędziwiatr – oraz miniaturowi ludzie, Zastałek i Bojek, którzy odnoszą się do prostej, jak i skomplikowanej części naszej osobowości. Żyją wewnątrz labiryntu i poszukują sera, źródła pokarmu i szczęścia. „Ser” to metafora wszystkiego, czego pożądamy w życiu, a „Labirynt” to miejsce, w którym szukamy tego, czego pragniemy. Bywa, że

czasem przyjmujemy osobowość „Nosa”, który szybko wyczuwa zmiany, lub „Pędziwiatra”, który szybko działa. Bywa również, że stajemy się „Zastałkiem”, który zaprzecza i opiera się wszelkim zmianom, lub „Bojkiem”, który uczy się przystosowania do zmian. Bez względu na to, którą osobowość wykorzystujemy, pragniemy tylko jednego! Potrzeby odnalezienie własnej drogi.

Autor

Patrick Spencer Johnson – był amerykańskim lekarzem i autorem, popularność przyniosła mu seria książek dla dzieci, a także książka motywacyjna z 1998 r. „Who Moved My Cheese?”, która znalazła

się na liście bestsellerów „New York Timesa” i utrzymywała się na niej przez blisko 170 tygodni. Książki Johnsona zostały przetłumaczone na dwadzieścia sześć języków. Autor zmarł w lipcu 2017 roku.

Tematy do dyskusji

- Wartości – czym są wartości? Jakie wartości są dla nas najważniejsze? Jakie wartości cenili sobie bohaterowie opowieści – Nos, Zastatek, Bojek i Pędziwiatr? Czy warto walczyć w obronie swoich wartości?
- Sukces – co uważane jest za sukces? Do czego potrzebny jest nam sukces? Co uważali za sukces Nos, Zastatek, Bojek i Pędziwiatr? Który z nich miał największą szansę osiągnięcia sukcesu i dlaczego?
- Drogi życiowe – czym sugerujemy się w ich wyborach? Czym sugerowali się Nos, Zastatek, Bojek i Pędziwiatr? Co i kto nam pomaga, co i kto może przeszkadzać w ich wyborze?
- Kreatywność – co to takiego? Który z bohaterów opowieści o serze był kreatywny i dlaczego? W czym mu ta kreatywność pomogła? Co można osiągnąć, będąc kreatywnym?
- Sztuka podejmowania decyzji – czym jest? Czy powinniśmy liczyć na pomoc kogoś w chwili podejmowania decyzji? Jakie decyzje zadecydowały o losach bohaterów opowieści o serze? Czym sugerujemy się przy podejmowaniu decyzji? Od czego może zależeć nasz sposób i szybkość podejmowania decyzji?

Propozycje gier i zabaw

Labirynt – moderator przygotowuje cztery kopie labiryntu (najlepiej z myszką w środku) i losy z imionami bohaterów opowieści – Nosa, Zastałka, Bojka i Pędziwiatra – tak, by stworzyć cztery kiluosobowe drużyny. Każda drużyna dostaje labirynt i instrukcję dojścia do celu. Każda z instrukcji jest inna – w zależności od postaci, punktów instrukcji jest mniej lub więcej (np. w przypadku Pędziwiatra jest to tylko jeden punkt – śmiało do celu!, w przypadku Bojka – kilka punktów, np. a może nie warto?, a może to niebezpieczne? Sugestie do pytań można zaczerpnąć z książki, która dokładnie opisuje losy postaci). Do szukania właściwej drogi w labiryncie drużyny przystępują dopiero po przeczytaniu wszystkich punktów instrukcji. Po rozwiązaniu zadania drużyna zgłasza gotowość. Po zakończeniu zadania przez wszystkie drużyny, moderator rozpoczyna dyskusję na temat tego, dlaczego czas rozwiązywania zadania był różny, co o tym zdecydowało, co decyduje o szybkości podejmowania decyzji.

Słoneczko wartości – moderator przygotowuje tarczę słoneczka z hasłem „Moje wartości w życiu” i po-

jedyncze, wąskie paski papieru. Każdy może na nich wpisać trzy najważniejsze dla niego w życiu wartości. Moderator układa je wokół tarczy w postaci promyków, układając powtarzające się wartości w ciągu. Moderator po przeczytaniu kartek z wartościami pyta, co okazało się najważniejsze i dlaczego, zdaniem uczestników, właśnie te wartości dominują. Prowadzi to dalszą dyskusję o wartościach.

Mój ser jest najlepszy – moderator przygotowuje cztery duże arkusze papieru i pisaki. Każda z grup, które wcześniej pracowały razem przy rozwiązywaniu labiryntu, rysuje w dowolny sposób swój ser (mogą to być plastry, ser może być z dziurami itp.). Zadaniem grupy jest wykazanie się kreatywnością w tworzeniu reklamy swojego sera tak, by inne grupy chciały go zdobyć. Moderator kończy zabawę dyskusją na temat kreatywności i jej roli w podejmowaniu decyzji i dochodzeniu do celu.

Możliwy dalszy ciąg: moderator pyta, czy czegoś nauczyła ta książka uczestników i, jeżeli tak, to czego. Prosi o wymyślenie innego niż w książce zakończenia dla każdego z bohaterów. Poleca też inną książkę tego samego autora: „Tak czy nie. Jak podejmować dobre decyzje”.

Poleca

Lidia Ippoldt – nauczyciel, bibliotekoznawca i biblioterapeuta, przewodnicząca Krakowskiego Koła Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego, nauczyciel biblioterapii z certyfikatem PTB, autorka publikacji z zakresu czytelnictwa, biblioterapii oraz bajek terapeutycznych.